

Forfriskende erindringer og indremissionsk skolehistorie

Anmeldt af Kristian Kristiansen

Erik Back Pedersens erindringsbog er en rejse i tid og sted, en udforskning af de spor, vi selv – og andre – sætter i livet. Med andre ord: En erindringsbog i sit helt eget adstadige tempo, næsten symbolsk refereret til i beretningen om hans (senere) far, der frier til kvinden i sit liv. Men hun takker nej, ikke lige nu.

Han på sin side tænker: "Nå - det var så det". Men efter et års tid eller to sker der så det, at hun låser døren til et værelse, hvor han også befinder sig og sætter tingene på plads: - Jeg vil gerne have dig, og jeg låser ikke døren op, før du har sagt ja.

Det gør han så.

Erik Back Pedersen har i sit arbejdsliv beklædt en række ledende poster inden for tre efterskoler og Børkop Højskole og dertil siddet i Indre Missions hovedbestyrelse. Derfor er det ikke blot en erindringsbog, vi har med at gøre; som biografi er det også et stykke indremissionsk skolehistorie, der nok kan have videre interesse. Også søndagskolerne har han været levende engageret i – det skyldes muligvis det mirakel, hans farfar oplevede ved at gå fra en alkoholisme, der vakte tårer i den nærmeste familie, til en radikal omvendelse

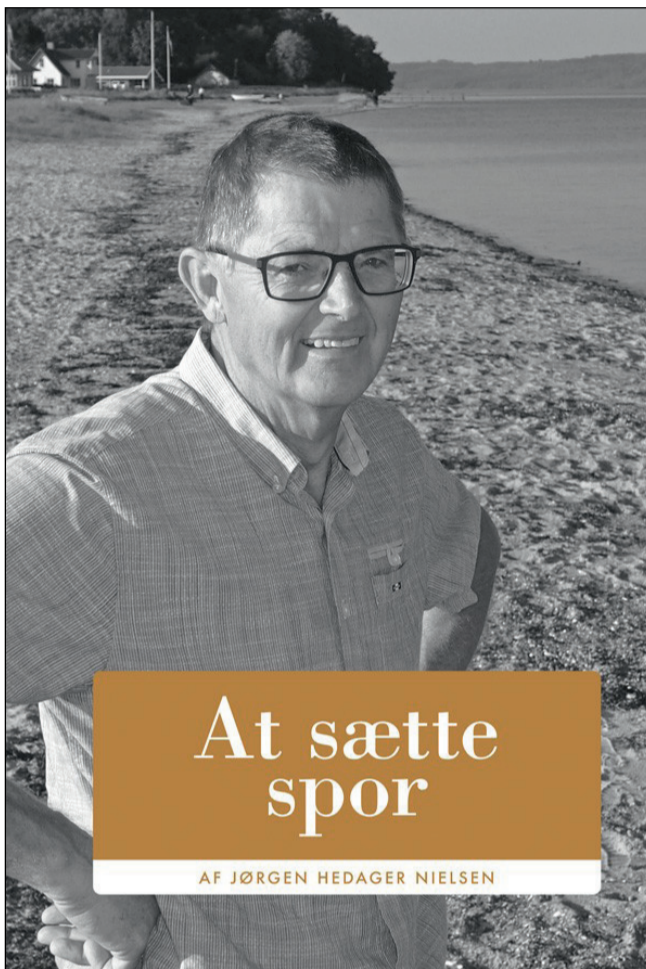
fra denne svøbe - resulterende i et stærkt virke som søndagsskolelærer gennem mange år.

Det stod ikke skrevet nogetsteds, at Erik Back Pedersen skulle gå ledervejen en god del af sit arbejdsliv. Men sådan blev det. Oprindeligt var det praktisk orienteret arbejde, han så som sit fremtidige virke, og han kom også i lære som smed: "Jeg havde nok en ide om, at det kunne være godt at blive værkfører. Den der lidt samlende rolle tiltalte mig – uden at det var klart for mig, at det havde noget at gøre med at være leder" (s. 57).

Det hele startede med et engagement i FDF, hvor han som 8-årig næsten ikke kunne blive hurtigt nok optaget; han blev senere væbnerleder og skriver om sit forhold til spejderbevægelsen, at den var med til at forme ham, også åndeligt; den har på én gang været hans barndom og ungdom, hans opdragelse og hans lederuddannelse (s. 68-69). Hans kærlighed til FDF er også en arv fra forældrene, Indre Mission hans åndelige.

Forfriskende personlig

Det er en mild og venlig erindringsbog med et væld af små og større anekdoter; skulle man som anmelder løfte en ganske lille pegefing, måtte det være dén, at det næsten bliver lidt for meget af det gode ... indtil man ihukom-

mer en kendt forfatters tese om, at det er frimærkesamlerne, der er en del af selve samfundets rygrad ... og man tilgiver det alt sammen.

En bog om et jævnt og virksomt liv, forfriskende personlig og med sin helt egen tone. Jeg har været

glad for at stifte bekendtskab med den.

Jørgen Hedager Nielsen:
"At sætte spor." Illustreret.
344 sider. 250 kr. Lohse

Livsvisdom til nutiden

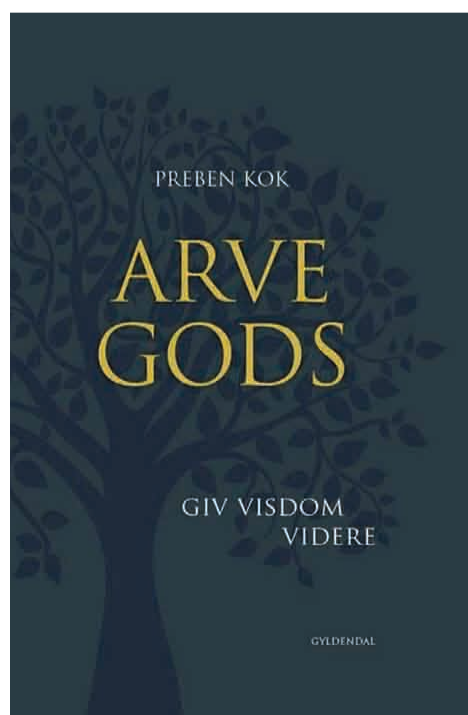
Anmeldt af Edith Theis-Nielsen

Preben Kok har ud fra sine 40 års erfaringer som sygehuspræst, sognepræst og sjælesørger skrevet en fremragende bog, som fortjener at blive læst af så mange som muligt!

Den er proppet med guld, "arvegods" - dvs. den visdom, som mange har glemt. Og det til trods for, at den generation, der var ung i tresserne, er vokset op med morgensang, fadervor, fortællinger og eventyr fra gamle danske klassikere fx H. C. Andersens *Klods Hans* og filmen *Baronessen fra Benzintanken*, som man kan lære af. Læs selv hvordan!

Visdom før og efter 1968

Den visdom, som var gængs og almindeligt accepteret før 1968, ændrede sig efter 1968, og den trænger til at komme på banen igen ifølge Preben Kok. Og visdommen fra de ældre med baggrund i vores fælles arv og livserfaringer bør gives videre til børn og børnebørn.

Formålet er at imødegå grænseløse og urealistiske mål, som kan føre til stress, angst og depression. At erkende magtesløshed og fortælle det til Gud, så han kan være til stede i magtesløsheden.

For livet er ikke en konstant opstigning til noget bedre og mere fantastisk, det rummer også lidelse og nedture. Det går fra opstigning og blomstring gennem livet til modning og aldring. Som noget helt gængs og naturligt! Det er heri visdommen ligger, at man erkender det, forholder sig til det og får det bedst mulige ud af det. Undertiden er kaos, kriser og lidelse en forudsætning for ny erkendelse, nødvendige forandringer, at sætte grænser og modning.

Gode råd til livet

At acceptere nødvendigheden af at sætte grænser, så friheden

bliver sluppet løs! Det betyder fx at sætte grænser for menneskers magt og egne urealistiske forestillinger for på den måde at leve et mere velfungerende, lidenskabeligt liv. Gå ind i lidelsen, når den optræder, i stedet for at kæmpe imod. Og så er bønnen fadervor i de svære situationer med til "at fastholde realismen uanset, hvordan livet ser ud" suppleret med Grundtvigs "Et jævnt og muntert, virksomt liv på jord".

Preben Kok giver mange gode, nyttige råd til ægteskab, skilsmisse og meget mere. Indimellem med et stænk humor! Bogen slutter med "Afrunding: at se to sider", som er skelsættende råd til livet! Jeg ville ønske, jeg havde læst denne bog som ung – og gerne med en kærlig, ældre vejleder. Læs bogen, bliv inspireret og overvej, hvad du selv kan give videre af både egne og andres værdifulde livserfaringer.

Preben Kok: Arvegods – Giv visdom videre
221 sider. 250 kr. Gyldendal

SØREN KIERKEGAARD

BEGREBET ANGST

"Angst er som svimmelhed. Den, der skuer ned i et svælgende dyb, han bliver svimmel"

STAUER PUBLISHING

Kierkegaard og angsten

Anmeldt af Josua Christensen

"Er synden kommet nødvendigt ind i verden (hvilket er en modsigelse), så er der ingen angst. Er synden kommet ind ved et akt af et abstrakt frit valg (der da lige så lidt som senere i verden har eksisteret i begyndelsen, da det er en tanke-uting), så er der heller ikke angst. Logisk at ville forklare syndens indkommen i verden er en tåbelighed, der kun falder folk ind, der er latterligt bekymrede for at få en forklaring". S. 77-78

Søren Kierkegaards værker udgives i disse år igen, nu i en lempelig bearbejdning af Kierkegaard-eksperten, Jens Staubrand. Og det er en håndsrækning til de læsere, som gerne vil læse Kierkegaards skarpe filosofiske og teologiske udrøddninger, men måske ikke er helt hjemme i græsk, latin eller for den sags skyld antikkens – og 1800-tallets teater og litteratur.

'Begrebet angst ledsages af et citat på bogens forside 'Angst er som svimmelhed. Den, der skuer ned i et svælgende dyb, han bliver svimmel', og hvad enten man vil betegne det som svimmelhed eller rundforvirret, så er denne bog et eksempel på, hvor dybsindig Kierkegaard var. Det er både vanvittigt skarpsindigt og samtidig på et filosofisk niveau, der udfordrer de fleste læsere. Skæres der ind til benet, så er Kierkegaard optaget af begrebet arvesynd, og hvordan det misbruges til ansvarsfraskrivelse i hans samtid.

Hans alvorstunge stringens i analysen skærer lige igennem og konstaterer, at den enkelte selv står tilbage med synd i sit liv, som ikke kan bortforklares med, at den er nedarvet fra det første menneske. Nej, den enkelte står til ansvar, kvalitativt, for egne synder. Angst er dermed en del af det at blive menneske, fordi det er en erkendelse af muligheder – som her optræder nærmest synonymt med fare og faldgruber – og deraf følgende konsekvens. Det kan efterlade læseren i et dystert hjørne, som Kierkegaard dog også viser vejen ud af, når troen gribes i oprigtighed.

Bogen er på vanlig Kierkegaardsk vis fyldt med en række henvisninger til klassiske og moderne (for den tid) fortællinger, som skal forsøge at belyse begreberne fra nye vinkler. Det hjælper noget på læsningen, hvis man i forvejen er fortrolig med Hegel og andre filosoffer, men Staubrand giver også en hjælpende hånd med korte, biografiske forklaringer og intertekstuelle uddybninger.

Bearbejdet af Jens Staubrand: Søren Kierkegaard - Begrebet Angst. 251 sider. 325 kr. Stauer Publishing